

کتابخانه

سلام

لوازمِ «ظهورِ» آخرین حجّت:

جلسه پانزدهم — ۱۱ مرداد ماه ۱۴۰۰

نکتہ اول:

در سال « ۱۱ بعثت »، « ۶ نفر » از مردمِ « یثرب »،
در مکه با « رسول اکرم صلی الله علیه و آله » و با « اسلام » آشنا شدند.

سال ۱۲ بعثت، « ۱۲ نفر » از مردمِ « یثرب »،
در « عقبه » (میان سرزمین منا و مکه) با آن حضرت « بیعت » کردند.

سال ۱۳ بعثت، « ۷۳ مرد و ۲ زن » در همان « عقبه »
آن حضرت و مسلمانان را به « مهاجرت » به یثرب دعوت کردند.

پس بدون « **بیعت** »،

و « **حمایت** » آن « **۷۵ نفر** »،

« **جانِ رسول اکرم** » صلی الله علیه و آله،

قطعاً « **حفظ** » نمی‌شد،

و حتماً « **اسلام** » گسترش و « **ظهور** » پیدا نمی‌کرد.

نکته دوم:

از آیه «إِِبْلَاغ» که در «غدير خم» نازل شد و می فرماید:

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ

وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ (مائده/۶۷)

معلوم شد که «أميرالمؤمنين» صلوات الله عليه،

با اینکه «منصوب الهی» و «بهترین خلق خدا» است،

اما متأسفانه «مقبولیت مردمی» نداشتند.

لذا ایشان « **۲۵ سال** » در حاشیه بودند تا زمانی که

« **مردم** » از خلافتِ « **عثمان** » به ستوه آمدند،

و بعد از « **کشته شدن** » او،

با « **إِضْطِرَار** » به آن حضرت رجوع کردند،

و با بیعت با ایشان، ایشان را از « **غیبت** » درآوردند.

پس چون « **نبودِ حمایتِ مردمی** »،

عاملِ « **غیبت** » آخرین حجت الهی شد،

باید « **حامیانِ مضطرّ** » ایشان،

به « **حدّ نصاب** » لازم برسند تا:

۱۱ « **غیبت** » برطرف شود و « **ظهور** » رخ دهد.

لذا حضرت امام **جواد الأئمه** صلوات الله عليه می فرمایند:

وقتی یاران ایشان به « **ده هزار نفر** » برسند،

آن حضرت، به **إذن خدا** « **قیام** »،

و « طاغوتها و جبّاران » را نابود،

و ¹²خداوند آنان را بر شرق و غرب عالم مسلّط می کند.

حضرت امام **جعفر صادق** صلوات الله عليه هم می فرمایند:

بدونِ این « **ده هزار نفر** »،

« **قیام** » آن حضرت،

هرگز رُخ نمی دهد.

پس به نظر می‌رسد:

آن « ۳۱۳ نفر » حامیان اولیه،

و آن « ده هزار نفر » حامیان ثانویه،

همان « اُمّتِ شاهد » و « اُمّتِ وسطی » اند که

موجباتِ « ظهور » را فراهم می‌کنند.

طبق « روایات و فرمایشات ائمه اطهار صلوات الله علیهم هم،
مردم قطعاً می‌توانند در « **تعجیلِ ظهور** » نقش ایفا کنند،

اگر مردم بکوشند می‌توانند با « انس با قرآن »

و انجام « تکالیف شرعی » و « اصلاح اخلاق » خود

در « زمینه‌سازی ظهور آخرین حجّت الهی » سهیم باشند.

نکته سوم:

« تکالیف » یا « خصوصیات »

این « حامیانِ مضطر » کدامند؟

« تڪليفِ » اول:

این منتظرین برای اینکه از « **صالحین** » باشند باید:

« **قرآن** و **حدودِ اسلامی** » را با دقت بشناسند،

و برای تحققِ آیه « **لَيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ** »،

و به تمامِ آنها « ملتزم و متعهد و مقسِط » شوند،

و دنبالِ هیچ « ویژه‌خواری » برای خودشان نباشند:

وَالَّذِينَ:

يُمْسِكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ

إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ (أعراف/ ۱۷۰)

و آنان که به کتاب (الهی) تمسک دارند و نماز را (دائما) إقامة می کنند
(مطمئن باشند که) ما پاداش « صالحین فسادگریز فسادستیز » را تباه نمی کنیم.

« تګلیفِ » دوم:

منتظرین واقعی « **باید** »:

خودشان، « **صالح** » و « **فسادسیتز** » شوند،

و با « **انتخاب** » صالحین برای مسئولیتهای مختلف،

زمینه « **وارث** » شدن آنها را فراهم کنند،

و در « **غصبِ اِراث** » آنان، « **شریکِ جُرم** » نشوند.

« تڪليفِ » سوم:

و چون انجامِ « تکلیفِ اوّل و دوم »

به « عاقل » شدنِ « منتظرینِ ظهور » بستگی دارد،

پس « تکلیفِ سوم » آنان اینست که « عقلانیت » را

بر « نفسانیتِ » خودشان از هر نظر « حاکم » کنند،

تا « سرابِ فریبندهٔ محسوساتِ » دنیا، « محکم » باشند،

و درِ ²⁴إبتلائاتِ سختِ زندگی، « انتظار » خود را از دست ندهند.

پیش ۱:

«انتظار» یعنی چه؟

پاسخ:

«**انتظار**»:

قانع نشدن به وضع موجود

و «**تلاش**»

برای رسیدن به وضع مطلوب.

با کمک «**همین انسانها**»
سیطرهٔ «**ظلم**» را از بین ببرد،
و «**حق**» را غالب و «**عدل**» را حاکم کند.

باید « آماده » بود

برای این « کار ».

« تګلیف » چہارم:

اللَّهُمَّ

إِنَّا نَرْغِبُ إِلَيْكَ

فِي دَوْلَتِكَ كَرِيمَةٍ

خدایا؛ به تو مشتاقیم در دولت کریمه‌ای که ...

در روایات و ادعیه مربوط به امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف،

« **رغبت** » به آن « دولت کریمه »،

یکی از درخواست‌های پرتکرار است.

« **رغبت** »،

مهمترین مؤلفه پیوند مردم و حکومت مهدوی است.

پیش ۲:

« تمایل » یعنی چه؟

پاسخ:

انسان در طول زندگی و بر مبنای خوش آمدن:

« ذاتی و غریزی » (مثل: تمایل فرزند به شیر مادر، خواب، کنجکاوی ...)

یا « حسّی » (مثل: تمایل فرزند به اسباب بازی، افراد و خوردنیهای خاص ...)

یا « علمی » خود: (مثل تمایل افراد به کتابها یا ورزشها و مشاغل خاص ...)

به « چیزهای خیلی زیادی »، « **تمایل** » پیدا می کند،

پس «**تمایلات**» (خوش آمدن‌های) بشری چند «**خصوصیت**» دارند:

اول: آنها، نسبت به هم «**شدت و ضعف**» دارند.

دوم: «**شدت و ضعف**» آنها به مرور «**تغییر**» می‌کند.

سوم: برخی از آنها به تدریج «**از بین می‌روند**».

چهارم: آنها جنبه «**جزئی و مادی و دنیوی**» دارند.

پنجم: غالباً «**ناخودآگاه**» و تحت تأثیر «**آرزوهای خیالی**» اند.

ششم: تمایلات گاه «**مفید**» یا «**مضر**» یا «**متضاد**» با هم هستند.

پیش ۳:

« رغبت » یعنی چه؟

پاسخ:

« **رغبت** »، « **محبتی** » است که:

اولاً: منشاء « عقلانی » و « معرفتی » دارد.

ثانیاً: « گرایشی آگاهانه و شدید » است.

ثالثاً: « کششی »، « جامع و فراگیر » است،

یعنی: « تمام تمایلات » فرد را « مدیریت » می کند.

رابعاً: « **رغبت** »، « معنوی و غیر مادی » است.

خامساً: « جهتِ » زندگی انسان را مشخص می کند.

سادساً: فقط نسبت به « یک چیز » ابراز می شود:

اللَّهُمَّ: إِنَّا نَرْغِبُ إِلَيْكَ

وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ

وَقَالُوا: حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ

إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ (توبه/۵۹)

و اگر آنها به آنچه خدا و رسولش به آنها داده‌اند خشنود می‌شدند و می‌گفتند:
خدا ما را بس است به زودی خدا و رسولش از کرمشان به ما می‌دهند
و ما به خدا مشتاقیم (قطعا برای آنها بهتر بود).

« رغبت » در کلام نورانی

حضرت سجاد صلوات الله علیه:

(۱۱۵) **وَاجْعَلْ رَغْبَتِي إِلَيْكَ فَوْقَ رَغْبَةِ الرَّاغِبِينَ،**

وَ حَمْدِي إِيَّاكَ فَوْقَ حَمْدِ الْحَامِدِينَ.

و رغبت من بسوی خودت را بالاتر از رغبت دیگران
و ستایش مرا نسبت به خودت، برتر از ستایش دیگران قرار بده

(۱۳۲) **إِنِّي إِلَيْكَ مِنَ الرَّاغِبِينَ**

وَ أَتَمِّمْ لِي إِنْعَامَكَ إِنَّكَ خَيْرُ الْمُنْعَمِينَ. (دعای ۴۷/ در روز عرفه)

بر من درهای توبه و رحمت و رأفت و روزی فراوانت را بگشای که من از مشتاقان آستان توأم
و بر من بخششت را تمام کن که تو بهترین نعمت دهندگانی.

(۴) اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

وَاقْبِضْ عَلَى الصَّدَقِ نَفْسِي وَاقْطَعْ مِنَ الدُّنْيَا حَاجَتِي

وَاجْعَلْ فِيمَا عِنْدَكَ رَغْبَتِي شَوْقًا إِلَى لِقَائِكَ

وَ هَبْ لِي صِدْقَ التَّوَكُّلِ عَلَيْكَ. (دعاء/۵۴)

خداوندا بر محمد و خاندان محمد توجه کن

و مرا در حال صدق و راستی بمیران و حاجتم به دنیا را قطع کن.

(۱۰) اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَفَرِّغْ قَلْبِي:

لِمَحَبَّتِكَ وَاشْغَلْهُ بِذِكْرِكَ وَانْعَشْهُ بِخَوْفِكَ وَبِالْوَجَلِ مِنْكَ

وَقَوِّهِ بِالرَّغْبَةِ إِلَيْكَ

وَأَمِلْهُ إِلَى طَاعَتِكَ وَأَجْرِ بِهِ فِي أَحَبِّ السُّبُلِ إِلَيْكَ

وَذَلِّلْهُ بِالرَّغْبَةِ فِيمَا عِنْدَكَ أَيَّامَ حَيَاتِي كُلِّهَا. (صحیفه/دعای/۲۱)

خدایا؛ به محمد و خاندان او توجه کن و قلب مرا از غیر محبت خودت خالی کن و بیاد خود مشغول فرما و از خوف و ترس خودت بیدارش ساز و با عشق به خودت توانایش کن و به طاعت خودت، مشتاق نما، و در بهترین راههای به سویت، جارش کن و با اشتیاق در آنچه نزد توست در تمام ایام زندگیم رامش کن.

اَللّٰهُمَّ ؛ اِنَّ قُلُوْبَ الْمُخْبِتِيْنَ اِلَيْكَ وَالِهَةٌ

وَسُبُلَ الرَّاْغِبِيْنَ اِلَيْكَ شَارِعَةٌ

وَ اَعْلَامَ الْقاصِدِيْنَ اِلَيْكَ وَاَضِحَةٌ (زيارت امين الله)

خدایا ؛ براستی دل‌های فروتنان درگاہت بسوی تو حیران است
و راه‌های مشتاقان به جانب تو باز و مشخص است.
و پرچم‌های قاصدان کوی تو آشکار و نمایان است.

پیش ۴:

نشانه هفتم « رغبت

پاسخ:

نشانهٔ « **رغبتِ حقیقی** و **صادقانه** »،

اینست که « **راغب** » را

با « **رهبت** و **زُهد** »،

از هر چیز « **متضاد** » با مرغوب باز می‌دارد:

حضرت امام سجّاد صلوات الله علیه می فرمایند:

(۶) **اللَّهُمَّ اجْعَلْ رَغْبَتِي فِي مَسْأَلَتِي مِثْلَ رَغْبَةِ أَوْلِيَائِكَ فِي مَسَائِلِهِمْ**

وَرَهْبَتِي مِثْلَ رَهْبَةِ أَوْلِيَائِكَ

وَاسْتَغْمِلْنِي فِي مَرْضَاتِكَ عَمَلًا

لَا أَتْرُكُ مَعَهُ شَيْئًا مِنْ دِينِكَ مَخَافَهُ أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ. (دعاء/۵۴)

خدایا! شوق من به خواسته‌ام را همچون اشتیاق اولیائت به خواسته‌هایشان

و ترس مرا همچون ترس آنان قرار بده

و مرا در راه رضایت خود به کارهایی موفق فرما

تا هیچ چیز از دین تو را به خاطر ترس از مخلوق ترک نکنم.

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ

إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ

وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ

(أنبياء/ ٩٠)

پس (دعای) او را اجابت کردیم و یحیی را به او دادیم و همسرش را برایش آماده کردیم زیرا در خیرات شتاب داشتند و ما را با رغبت و بیم می خواندند و برای ما فروتن بودند.

پس: خواسته «شوهر لایق»، «شرائط همسر» را هم اصلاح می کند.

رسول اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند:

**خِيارُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَزْهَدُكُمْ فِي الدُّنْيَا
وَأَرْغَبُكُمْ فِي الْآخِرَةِ.**

بهترین شما در نزد خداوند،
زاهدترین شما به دنیا و راغب ترینتان به آخرت است.

(مستدرک الوسائل: ج ۱۲ ص ۵۱ ح ۱۳۴۸۸)

پس « **رغبت** »،

باید با « **رهبت** و **زهّد** »، « **ملازم** » باشند،

یعنی: « تمایل شدید به هر مقصودی »،

باید انسان را از « هر چیز **مخالف** آن مقصود »،

« **منصرف** » کند و بازدارد.

آیا « تمام گویندگان »،

در اولین پنجشنبه ماه « رجب »،

از روی نادانی، « ليله الرغائب » را

« شبِ آرزوها » ترجمه می کنند؟

انسان « **راغب** »
باید از « **خودش** » هم بگذرد:

مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ

أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ

وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ

إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ (توبه/۱۲۰)

برای مردم مدینه و بادیه‌نشینان اطرافش سزاوار نیست با رسول خدا مخالفت کنند

و سزاوار⁶¹ نیست به جان خودشان « مشتاق‌تر » از جان او باشند،

« نکتہ » مهم :

انسان « راغب »
هرگز « خسته و پیکار » نیست:

إِنْ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا (٦) فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ (٧)

وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ

(انشراح/٨)

همانا با دشواری، آسانی است * پس تا فراغت یافتی
به طاعتِ جدید بپرداز * و به سوی خدایت، اشتیاق نشان بده.

انسانِ «**راغب**»،

هرگز «**ناامید**» نمی‌شود:

عَسَى رَبُّنَا أَنْ يُبَدِّلَنَا خَيْرًا مِنْهَا

إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ

(قلم/۳۲)

امیدست که خدای ما بهتر از آن را به ما عوض دهد
زیرا ما به خدایمان به شدت اشتیاق داریم.

آن پسران^{۶۶}، به خاطر « تنبیه الهی » و « سوختن باغشان »، « ناامید » نشدند.

حواریون از حضرت عیسی علیه السلام پرسیدند:

با چه افرادی نشست و برخاست داشته باشیم؟

ایشان فرمودند:

آنکه «نگاه به او» شما را «به یاد خدا» اندازد،
و «عمل او» شما را «به آخرت، **ترغیب**» کند.

(بحارالانوار، بیروت، مؤسسه الوفاء، ج ۱، ص ۲۰۳)

« رغبت » در کلام نورانی

أمیر المؤمنین صلوات الله علیه:

طُوبَى لِلزَّاهِدِينَ فِي **الدُّنْيَا الرَّاعِبِينَ** فِي **الْآخِرَةِ**

الْأَرْضَ بَسَاطاً

وَتُرَابَهَا فِرَاشاً

وَمَاءَهَا طِيباً

وَالْقُرْآنَ **شِعَاراً**

وَالدُّعَاءَ دِثَاراً

أُولَئِكَ قَوْمٌ اتَّخَذُوا

ثُمَّ قَرَضُوا الدُّنْيَا قَرْضاً عَلَى مِنْهَا جِ الْمَسِيحِ (ق/١٠٤)

... خوشا به آنها که از دنیا چشم پوشیدند و مشتاق آخرت‌اند آنها مردمی‌اند که زمین را تخت و خاک را بستر و آب را عطر و قرآن را لباس زیر و دعا را لباس رو قرار دادند و با روش عیسای مسیح، دنیا را از خود بریدند.

اللَّهُمَّ

إِنَّا نَرْغِبُ إِلَيْكَ فِي دَوْلَةٍ كَرِيمَةٍ
تُعِزُّ بِهَا الْإِسْلَامَ وَ أَهْلَهُ وَ تَذِلُّ بِهَا النِّفَاقَ وَ أَهْلَهُ
وَ تَجْعَلُنَا فِيهَا مِنَ الدُّعَاةِ إِلَى طَاعَتِكَ وَ الْقَادَةِ إِلَى سَبِيلِكَ
وَ تَرْزُقُنَا بِهَا كَرَامَةً الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ.

خدایا به سوی تو مشتاقیم برای یافتن دولت کریمه‌ای که اسلام و اهلش را با آن عزیز گردانی،
و نفاق و اهلش را با آن خوار سازی، و ما را در آن دولت از دعوت‌کنندگان به سوی طاعت،
و رهبران به سوی راهت قرار دهی و کرامت دنیا و آخرت را از برکت آن، روزیمان فرمایی.

خدایا؛

ما را از « **محبّین** و **راغبین** »

به « **خودت** و **أولیاء** » خودت قرار ده،

و از « **تمایلات دنیوی** و **غیر مجاز** » حفظمان کن،

تا⁷² در « **ظهور حقّ** » در جهان، « **سهیم** » باشیم.

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى رَسُوْلِكَ

